John Jansen van Galen ~ Afscheid van de koloniën. Het Nederlandse dekolonisatiebeleid 1942-2010

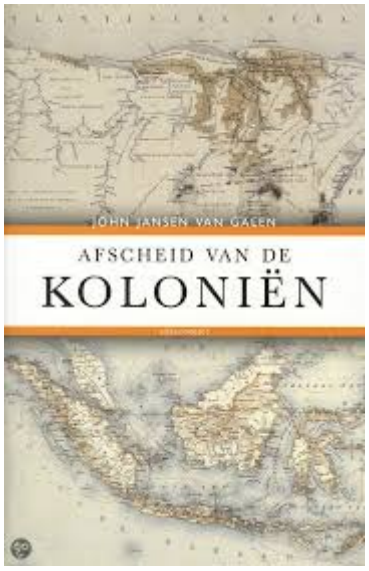

Dekolonisatie is het tegenovergestelde van kolonisatie. Kolonisatie is de vestiging van mensen en/of kapitaal op vreemd, buitenlands grondgebied. Wanneer daar uitoefening van macht over dat gebied en zijn bevolking op volgt, is er sprake van kolonialisme. Dit is volgens Rupert Emerson 'het vestigen en voor langere tijd handhaven van heerschappij over een vreemd volk dat gescheiden is van en ondergeschikt aan de overheersende macht'. (1) Of, in de omschrijving van Maarten Kuitenbrouwer, 'het doelgerichte en daadwerkelijke streven naar de vestiging van formele of informele heerschappij over een andere samenleving'. (2) Heerschappij, het uitoefenen van macht, over een ander volk maakt in deze definities het wezen van kolonialisme uit. Paul Kennedy beschrijft het begrip aan de hand van een aantal andere kenmerken, maar de meeste daarvan zijn niet onderscheidend omdat ze ook buiten koloniale situaties voorkomen: het bestaan van een kleurbarrière, economische afhankelijkheid, geringe sociale zorg voor het volk, gebrek aan sociaal contact tussen overheersers en overheersten. (3) Een raciaal verschil tussen de betrokken volkeren, dat ook wel als kenmerk genoemd wordt, is evenmin wezenlijk voor kolonialisme: zo waren Canada, Australië en IJsland wel koloniën van respectievelijk Engeland en Denemarken, maar in hoofdzaak door blanken bevolkt. Alleen politieke ondergeschiktheid van een gebied en zijn bevolking aan een buitenlandse, overzeese mogendheid onderscheidt het kolonialisme van andere politieke systemen.

Volledige proefschrift(PDF): http://www.atlascontact.nl/jansen-van-galen-proefschrift.pdf